

Idees

La croqueta

Joan de Sagarra

He dubtat entre escriure unes ratlles sobre el segrest de la revista *El Jueves*, l'elecció del senyor Daniel Sirera com a substitut del senyor Josep Piqué al capdavant del PP català o la gran apagada que hi hagué a la ciutat de Barcelona el dilluns 23 de juliol.

Tothom, fins i tot el senyor Acebes, està d'acord que la decisió del jutge Del Olmo de segrestar *El Jueves* a petició de la Fiscalia General de l'Estat és un disbarat, per l'immens favor que fa a la revista i a la caricatura que és motiu del segrest, que els regala una publicitat més enllà de l'àmbit espanyol i tot. La caricatura en qüestió mostra, com ja sap tothom, l'hereu de la corona d'Espanya cardant amb la seva esposa. Per què precisament cardant? Doncs perquè el senyor Zapatero ha promès 2.500 euros per cada fill que neixi a partir de tal data, i el príncep diu a la seva dona que, si queda prenyada, aquella pardalada serà "la cosa més semblant a treballar que hagi fet en la meua vida".

Deixant a banda que la monarquia, com diu Toni Soler, és "una cadena genètica de privilegiats", en què el lilit fa un paper fonamental, és evident que reduir la figura del príncep espanyol a la d'un gandul o un inútil que només sap

cardar és insultant, per bé que no rec que sigui un delictes o, a parer meu, no ho hauria de ser. Perquè si, com deia el rei Faruk, les monarquies són destinades a desaparèixer i d'aquí a poc temps només quedaran "els reis de les cartes de jugar i la reina d'Anglaterra", les poques monarquies que encara hi ha han d'admetre que l'insult –molt sovint més a la institució que no a les règies persones–, és una cosa que han d'assumir.

Total, que els prínceps hereus hi són per a cardar i tenir molts fills com ells, ultra una bona ració de bastards. Però el nostre príncep hereu no és cap personatge de Shakespeare. El nostre príncep té un títol universitari –fet insòlit a la monarquia espanyola–, penca qui-sap-lo i, si bé no treballa tant que no li quedi temps de reproduir-se, com voldria més d'un, no és menys cert que el troba ben simpàtic la immensa majoria dels espanyols, sobretot les espanyoles de totes les edats.

Si el príncep fos un gandul o un inútil com apunta la caricatura, hi hauria la possibilitat que s'hagués empenyat en veure's retratat d'aquella manera, però, com que no és el cas, gairebé juraria que aquest insult a la *inútil* corona en la figura de l'hereu li ha fet una certa gràcia. En un país democràtic, l'insult a la *inútil* monarquia no hauria de ser delictes, car és una cosa que l'acompanya, com el tàvec les cavalcadures.

En vista del segrest de la revista satírica *El Jueves*, el senyor Daniel Sirera, flamant president del PP català, s'ha afanyat a dir: "Imagineu-vos què haurien dit de nosaltres si l'acció de la Fiscalia de l'Estat contra la revista *El Jueves* hagués estat presa amb el PP al poder." Com si anar contra la llibertat d'expressió fos una prerrogativa de la dreta. I l'insult a la *inútil* corona, una prerrogativa de l'esquerra.

Per acabar la croqueta, us diré que la caricatura d'aquest príncep hereu cardant-se la seva senyora amb l'esperança de guanyar 2.500 euros deu haver inspirat més d'un dels centenars de milers de barcelonins que es van quedar sense llum la nit del 23 de juliol. Com va dir Napoleó quan veié la mortaldat causada a les seves tropes després d'una famosa batalla: "Això s'arregla en una nit de París."

Esriptor

Portada rectificada de la revista *El Jueves*, després de l'enrenou judicial i polític.

“La caricatura d'aquest príncep hereu cardant-se la seva senyora amb l'esperança de guanyar 2.500 euros deu haver inspirat més d'un dels centenars de milers de barcelonins que es van quedar sense llum la nit del 23 de juliol. [...] Com va dir Napoleó. 'Això s'arregla en una nit de París.'”